

2020-3

17-3-2020

Corona-clausule: in verband met de snelle opeenvolging van maatregelen rond het coronavirus zijn de aangekondigde bijeenkomsten en evenementen in het Voorjaarsnummer onder voorbehoud.

Het blad is samengesteld in het pre-corona-tijdperk.

Over het al dan niet doorgaan van bijeenkomsten zal mededeling worden gedaan in komende nieuwsbrieven.

Zoals bekend is zijn de gewone groepsactiviteiten en workshops al opgeschort en is Perspectief tijdelijk dicht.

Inhoud:

- **Voorjaarsnummer verschenen**
- **Algemene ledenvergadering**
- **Penningmeester gezocht**
- **Stilleven maken gaat niet door**
- **Verslag Schilderen met je kleinkind**

Voorjaarsnummer verschenen

Het voorjaarsnummer van **Perspectiviteiten** is verschenen.

Via de mail ontvangen de leden dit ontvangen tegelijk met deze nieuwsbrief.

In afwijking van het gebruikelijke afhaalsysteem voor de geprinte exemplaren (ophalen in Atelier 1) wordt ditmaal gezorgd voor thuisbezorging van de papieren exemplaren.

Wie in de toekomst ook een gedrukt exemplaar wenst te ontvangen kan zich melden bij de secretaris.

Algemene ledenvergadering

De algemene ledenvergadering van Perspectief staat op de agenda voor vrijdag 17 april 2020 om 15.00 in Atelier 1.

De stukken hiervoor staan in het Voorjaarsnummer.

Het doorgaan van de algemene ledenvergadering zal afhankelijk zijn van de situatie rond het corona-virus. Tegen die tijd hoort u nader over de besluiten die daarover zullen worden genomen door het bestuur.

Penningmeester gezocht!

Maarten Geerdes heeft te kennen gegeven dat hij zich volgend jaar niet herkiesbaar zal stellen. Daarom vraagt hij een lid als aanstaand penningmeester met hem het komend jaar mee te draaien. *Wie is beschikbaar?*

Evenement stillevens maken gaat niet door!

Het door de evenementencommissie georganiseerde maken van stillevens in diverse kunstvormen op zaterdag 4 en zondag 5 april gaat niet door. In het Voorjaarsnummer staat daarvoor nog wel een oproep, maar die is nu dus achterhaald.

Als het leven weer normaal is zal de evenementencommissie overleggen met restauranthouder Bob Wierenga, die in het najaar een expositie wilde houden in het restaurant aan het Bakkerspleintje.

Voorlopig hebben alle horecamensen andere zorgen.

Verslag van de workshop Schilderen met je kleinkind

Een groot, mooi schilderij in ruim twee uur maken, dat lukt bijna niet, zou je zeggen. Of je moet een soort sneltekenaar zijn. Onder leiding van Fré Ham lukt dat prima. Na twee en een half uur was er op zondagmiddag 8 maart een hele diertuin bij elkaar geschilderd in het atelier van Perspectief. Er deden vier opa's mee, de andere grootouders waren oma's. De leeftijden van de kleinkinderen liep uiteen van vijf tot veertien.

Door een paar grote stappen te nemen, kwamen de zondagsschilders tot fraaie resultaten.

De eerste stap - en dat is ook meteen de belangrijkste - is dat elk schilderij twee makers had: een oma of opa met een kleinkind. Zij werkten intensief samen en omdat het om grote bladen schilderkarton ging, zaten of stonden ze elkaar niet in de weg.

Het gekke is dat er veel overlegd werd zonder te praten. Ja, alle koppels zijn familie van elkaar en zullen elkaar gemakkelijk aanvoelen. Jong en oud lieten hun kwasten spreken. Beeldtaal dus.

De tweede stap is de voorbereiding. Alles stond klaar en de instructie was kort en krachtig. Met wat voorbeelden erbij en wat tips over het gebruik van sjabloontjes en rollertjes kon iedereen al snel aan de slag. De eigen verf en kwasten staan uitgestald en dan kijkt junior met senior naar het grote lege vlak van het eigen schilderkarton. De fase van de angst voor het lege blad slaat iedereen over door het hele oppervlak meteen met mooie vlekken in te kleuren. Dan zie je meteen de eerste verschillen al ontstaan.

Waar het ene duo kiest voor kakelbont, houdt een ander tweetal het duidelijk rustiger.

Stap vier is de komst van het dier. Enkele koppels laten zich een beetje leiden door de toevallige vormen van de gekleurde vlekken. Wie dat wel echt helemaal zou doen, maakt het echte fantasiedier dat in de uitnodiging voor deze *workshop* genoemd werd. Het gekke is, dat de dieren herkenbaar geschilderd werden als giraffe, kat, haai of tijger en alleen in hun kleuren en detaillering fantasiedieren werden.

Kleindochter of kleinzoon trok, samen met opa of oma, de hoofdlijnen van zo'n dier dwars door de gekleurde vlekken heen. Gelukkig reageerde begeleider Fré Ham heel ruimhartig op deze aanpak en misschien was het ook wel haar bedoeling om de schilders niet keurig de randen van de vlekken aan te laten houden bij deze stap vier, het ontstaan van het dier.

Nee, die toevallige vormen van de gekleurde vlekken bleken niet heilig, want het advies luidde om alles buiten om de dieren heen, egaal over te schilderen. Op die manier kwamen de beestjes extra goed tot hun recht. Het was wel een vrijblijvend advies. Zo was er een tijger die lekker kon blijven wegduiken in zijn gevlekte omgeving. Een paar giraffes kregen zelfs nog als een extraatje een bloemtapijt aan hun hoeven. Zulke extra's

konden dankzij de sjabloontjes snel aangebracht worden. En als een schildertweetal er de voorkeur aan gaf een bonte verzameling van diersoorten op één blad te plaatsen, kon dat ook een mooi resultaat opleveren. Na deze laatste schilderfase werd het tijd voor het slot.

Het opruimen en de presentatie van alle werkstukken met een korte nabespreking daarbij, moesten binnen de geplande

twee en een half uur vallen en dat lukte. Ook hierbij was de beeld-taal belangrijker dan het praten. Een schilderij met bijvoorbeeld een grote, griezelige spin spreekt al voldoende voor zich. Applaus is ook een vorm van taal en op die manier bedankten jong plus oud Fré Ham voor de inspirerende middag. Om in de stijl van de fantasiedieren te blijven boden de jonge kunstschilders Annemarijn en Meinou haar tot slot een paashaas van chocola aan.

Han Peusken (een enthousiaste opa-schilder)

Verzonden door Redactie Nieuwsbrief Perspectief

nieuwsbrievenperspectief@gmail.com